A°. 1830. N°. 55.

SURINAAMSCHE KRANT.

VRIJDAG, DEN 9den JULIJ.

PARAMARIBO, *8 Julij*, 1830.

In onderscheidene Hollandsche Couranten, van de maand Mei, leest men:

Te Livorno is den 9 april een schip van Tripoli aangekomen, bij welke gelegenheid men vernomen heeft, dat men toen aldaar nog niet aan eene expeditie tegen Algiers geloofde en nog minder bekommerd was voor een plan om de Barbarijsche Staten te veroveren. Men leefde er in de grootste zorgeloosheid en had er ook geene buitengewone middelen van defensie in het werk gesteld. Eenigen tijd voor het vertrek van het bovengemeld schip waren een engelsch fregat en eene nederlandsche brik te Tripoli binnengeloopen, en hadden op een gebiedenden toon verlangd, dat de Beij eindelijk voldoen zou aan de vorderingen van de onderdanen der beide natien. Deze had hierop met zijne ministers beraadslaagd en vervolgens aan de beide bevelhebbers verklaard, dat hij die schuld binnen drie jaren zou afdoen en beginnen met voorloopig 42 percent van het geheele bedrag te betalen. Dit voorstel werd goedgekeurd en diensvolgens ook deze som uitbetaald, waarna de beide schepen weg gezeild waren.

— *Bolivar* heeft aan het congres van Columbia te kennen gegeven, dat hij bereid was naar Venezuela te gaan, ten einde te beproeven om de ontstane geschillen tusschen die provincie en de republiek bij te leggen. Hierop heeft het Congres geantwoord, dat het volkomen deelt in zijn gevoelen om langs een minzamen weg de ongelukkige gebeurtenissen in Venezuela tegen te gaan, doch dat het met leedwezen ziet, dat hij het noodig oordeelt de hoofdstad te verlaten alvorens de vertegenwoordigers der natie de hun opgelegde taak hebben vervuld.

Bij de expeditie van Algiers worden gevoegd twee eerste tolken, de heeren *Eusèbe Dessalle* en *Girardin*, met rang van kolonel bij den staf; vier eerste adjunct-tolken, met rang van luitenant-kolonels bij den staf, deze zijn de heeren *Jacobi*, gewezen kolonel der Mammelukken van de keizerlijke garde; de baron *Vincent*, gewezen consul in de Levant; de baron *d'Eckstein* en de heer *Destains*, gewezen kweekeling der keizerlijke school voor de oostersche talen. Voorts zal bij elk regement een tolk van de derde klasse geplaatst worden, en daarenboven zullen er nog tolken van de vierde klasse zijn, die meestal gekozen worden uit de gewezen onderofficiers der Mammelukken van de oude garde, en uit Egyptenaars die sedert 1800 naar Frankrijk uitgeweken waren.

Eenige lieden zijn niet vreemd van het denkbeeld, dat bij de aankomst der expeditie de oorlog tegen Algiers eindigen zal door eene volksbeweging, die het afzetten van den Deij en de onderwerping der geheele bevolking ten gevolg zal hebben.

De brik de *Loiret* is van Algiers te Toulon aangekomen en heeft de tijding medegebragt, dat die haven van zeer nabij geblokkeerd was en de Algerynen ver waren van toebereidselen tot verdediging te maken geëvenredigd aan den aanval, waarmede zij bedreigd worden.

— Zijne Koninklijke Hoogheid de prins van Saxen Coburg heeft dezer dagen een bezoek ontvangen van den kolonel *Bory de St. Vincent*, die onder anderen zeer bekend is door zijne reizen in Griekenland, en heeft zich zeerlangen tijd met dien geleerden krijgsman onderhouden over den toestand van het land, dat hij geroepen is te regeren. Zijne Koninklijke Hoogheid heeft alle brieven, die hem gezonden waren met het opschrift » aan den koning van Griekenland," geweigerd en naar het postkantoor terug gezonden.

— De baron *de Renduffe*, gewezen secretaris van den marquis *de Palmella*, is belast om depêches van het regentschap van Serceira aan den heer *de Brito*, zaakgelastigde van dit Regentschap in de Nederlanden, over te brengen. Men zegt, dat het Regentschap den heer *Candido Xavier* tot zijnen zaakgelastigde bij het fransche hof benoemd heeft.

— De heer *Gambart*, directeur van het observatorium van Marseille, heeft op den 21 April eene nieuwe komeet ontdekt, die op den 26sten door den heer *Nicolet* te Parijs gezien is. De staart van deze star scheen omtrent een graad lang te zijn, en is voor het bloote oog zigtbaar; zij staat thans ten noorden van den Dolfijn.

— Men heeft in Frankfort de officiele tijding, dat de verschillen tusschen het oostenrijksche gouvernement en den keizer van Marokko vereffend zijn. In Februarij is tusschen beide partijen eene voorloopige overeenkomst getroffen, waarbij de regering van Marokko zich verbonden heeft om de oostenrijksche handels-brigantijn *Veloce*, in 1828 onregtmatig genomen, in behoorlijken staat terug te geven, en het tractaat van vrede en koophandel van 1805 te hernieuwen.

In de Hamburger dagbladen vindt men het volgende berigt:

« De ondergeteekenden maken bij deze bekend, dat de vergadering van Duitsche natuuronderzoekers en Geneesheeren voor dit jaar, in de maand September, te Hamburg zal gehouden worden. Volgens de 3de en 4de afdeeling van de wetten dezer vereeniging, is ieder schrijver in het vak der natuur- en geneeskundige wetenschappen tot het bijwonen der vergadering geregtigd; alleen kunnen echter de zoodanigen die slechts eene verhandeling tot het verkrijgen van eenen graad op de Hoogeschool in het licht hebben gegeven, niet als schrijvers aangemerkt worden. De kommissie, die met de waarneming van de belangen der vereeniging belast is, zal zorg dragen, dat de noodige toebereidselen voor de ontvangst der vreemdelingen gemaakt worden. De uitgevers van buitenlandsche nieuwsbladen worden verzocht deze aankondiging, voor zoo veel in hun vermogen is, verder te verbreiden.

(*get.*) Burgemeester J. H. BARTELS, Doctor.
J. C. G. FRICKE, Doctor."

MENGELWERK.

St. EUSTATIUS.

(*Uittreksel uit een werk, getiteld:* Reize door West Indie, *enz.*)

St. Eustatius, ligt op 17° 19' Noorder breedte en 63° Wester lengte van *Greenwich*, heeft omtrent 5 uren in den omtrek en bestaat eigenlijk uit een' hoogen berg, die aan deszelfs Noordwestelijke zijde verscheidene kleine bergen of heuvelen bezit, waarvan sommige door diepe en ontoegankelijke kloven zijn van een gescheiden. De hooge berg is de top van eenen ouden vulkaan; nog draagt hij kolossale steenbrokken op zijnen rug, als kenteekenen eener geduchte omwenteling; aan deszelfs voet bij het strand de zee vindt men nog glimmend zwart zand, hetwelk men ook bij andere thans nog vuurspuwende bergen, nabij de zee gelegen, bespeurt, en hetwelk eertijds lava was, dat in de zee vloeide, en daaruit na eene tijdruimte van eenige eeuwen, weder aan wal spoelde.

Ook heeft de klei-aarde, die men beneden dezen berg heeft, eenige eigenschappen van tras: zelfs worden er kleine stukjes puimsteen in gevonden, waardoor men dezelve gebruikt, om huizen en regenbakken te bouwen. Toen men op het einde van 1826 begon met het eiland *Curaçao* te bevestigen, trok men van deze, met tras eenigzins overeenkomende, aarde veel voordeel; een zestal vaartuigen werd een' geruimen tijd bezig gehouden, om dezelve van *St. Eustatius* te halen.

Gelijk het overige gedeelte der bebouwbare aarde, wanneer dezelve door menschen ontdekt wordt, was dit eiland eertijds met bosschen begroeid, welke langzamerhand plaats moesten maken voor suikerriet-velden. Het is wegens deszelfs kleinen omtrek niet waarschijnlijk, dat het den Karaïber tot een verblijf diende, toen de eerste Europeërs, welke Franschen waren, die het naderhand weder verlieten, op hetzelve aanlandden. Het was in het jaar 1639 dat de Hollanders hier hun vaandel plantten; sedert dien tijd is het door de Engelschen, Nederlanders en Franschen meermalen op elkander genomen en hernomen; met bijzondere belangstelling echter kwamen de Hollanders altijd weder op voor dit kleine en niet zeer vruchtbare eiland, niet om het weinigje suiker, dat hetzelve oplevert, maar wegens deszelfs ligging tusschen de eilanden van andere mogendheden, waardoor zij geloofden eene geschikte gelegenheid te hebben, om hunnen handel uit te breiden. Zij bedrogen zich niet in hunne hoop.

Ondanks eene ongunstige reede, die het laden en lossen der goederen moeijelijk maakt, en gevaarlijk is in tijden, waarin een hevige zuidwestelijke wind waait, werd dit eiland allengs eene algemeene marktplaats in *West-Indië*. Deze voorspoed was een natuurlijk gevolg van de vrijheid, welke de handel hier genoot, en van de lasten en bezwaren welke op de naburige eilanden drukten. Alle mogelijke voordeelen en gemakken werden hier van gouvernementswege aan de scheepvaart verleend; zelfs nam men in het jaar 1756 de één percent geregtigheid van de goederen af, omdat men in het Deensche eiland *St. Thomas* een' mededinger verkreeg. Hierdoor klom het eiland tot eene ongeloofelijke hoogte van welvaart en rijkdom, zoodanig dat er mogelijk in de geschiedenis der wereld geen tweede voorbeeld is, dat op zulk een nietsbeduidend eiland zoo vele uitgebreide zaken in den koophandel verrigt werden. Men gaf het met regt den naam van de *diamanten rots*. Inzonderheid bloeide deze plaats, wanneer, bij eenen oorlog van naburige mogendheden, *Nederland* onzijdig bleef: als dan werd het een pakhuis, waaruit de beide krijgvoerende volken de middelen verkregen, om te kunnen leven en met alkander te vechten, en de onderdanen van vijandelijke hoven kwamen menigmaal, bij de onzijdigheid der Nederlandsche vlag, hier gewigtige koopen sluiten.

Door den toenemenden levendigen handel werd het getal der inwoners voor een klein eiland zeer aanmerkelijk, doch het is nooit zoo groot geweest als sommige schrijvers hetzelve opgegeven hebben. Thans wordt de bevolking berekent op 2600 menschen, van welke 500 blanken, 300 vrije gekleurden en 1800 slaven zijn.

De regering was op dit eiland, ook onder den grootsten bloei, eenvoudig en onkostbaar. De Gouverneur werd door de West-Indische Compagnie aangesteld, en bezat een' Raad, zonder welken geene belangrijke zaken konden verrigt worden. De overige hoofd-ambtenaren waren de Fiskaal, de Secretaris en de Kapitein der burgerij. In lateren tijd heeft men zeer doelmatig de regtszaken van den raad des eilands afgescheiden en een afzonderlijk hof van justitie opgerigt.

Sedert 1828 is het eiland gesteld onder het opperbestuur van den Gouverneur-Generaal van Nederlandsche *West-Indië*, die zijn verblijf te *Suriname* houdt en aan welken de Directeur van *St. Eustatius* verantwoording van zijne regering schuldig is.

— — — — — — — — — — — — — — — — — — — Van het voorregt, dat wij hadden, om vasten grond onder onze voeten te hebben, en vrij te kunnen loopen, maakten wij gebruik, bleven nog eenigen tijd heen en weer wandelen, en bezagen de zoogenaamde benedenstad, welke grootendeels uit pakhuizen, winkels en kroegen bestaat. Maar welk een treurig en terugstootend gezigt leverde deze benedenstad van nabij op! De woningen en pakhuizen, eenige weinige uitgezonderd, waren in een' vervallen en gehavenden staat; sommige hadden gebrokene deuren en vensters, waardoor men in de ruime maar ledige vertrekken zien kon; andere hadden reeds een gedeelte van het dak verloren en der zon gelegenheid gegeven den vloer te beschijnen en planten te doen ontkiemen, waar eens de voortbrengselen van Europa's fabrijken op een gestapeld lagen; terwijl men nog verder weder andere tot volslagene ruïnen overgegaan zag. Wat was hier dan gebeurd, dat dit alles er zoo jammerlijk uitzag? Was zulks door een' orkaan geschied? Och neen! Had hier eene aardbeving plaats gehad? Was er brand geweest? Ook niet! Waardoor was dit dan veroorzaakt? — Heeft de Lezer nog een weinig geduld, dan zal ik het verhalen.

Door den grooten bloei en rijkdom van dit eiland was reeds lang de naijver van den magtigen nabuur, *Engeland*, opgewekt; maar toen eindelijk de Noord-Amerikanen en Franschen, in den oorlog met *Engeland*, zulk eene aanzienlijke ondersteuning van dit eiland verkregen, klom deze naijver tot eene geheime woede, waarvan eerlang eene vreeselijke wraakneming te wachten was. Reeds hoorde men in het huis der Gemeente in *Engeland* den wensch uiten: » *Dat* St. Eusta-
» tius *dat nest der zeeroovers, dat den Hollanderen zoo vele*
» *gelegenheden verschaft, om verraderlijk met* Engeland *te*
» *handelen en deszelfs vijanden bij te staan, in handen der*
» *Engelschen mogte zijn.*" — Reeds had een Lord in het Parlement gezegd: » *Dat indien* St. Eustatius *voor 3 jaren*
» *verzonken was, het reeds lang met den Amerikaanschen*
» *oorlog zou gedaan geweest zijn.*" — Toen daarna op het einde des jaars 1780 de oorlog met de Engelschen uitbrak, was de eerste toeleg van deze, om zich meester van *St. Eustatius* te maken, en inderdaad opende zich het voor de Nederlanders noodlottige jaar van 1781 met het verlies van dit eiland.

Nog voor men op *St. Eustatius* van de vredebreuk kennis droeg, verscheen de Engelsche admiraal RODNEIJ met 10 linieschepen en eenige fregatten vóór hetzelve, bezette de baai en gaf slechts één uur tijd, om te besluiten, of het eiland zich aan hem wilde overgeven, of door geweld van wapenen daartoe moest gedwongen worden. Dewijl het eiland buiten staat was,

zich tegen de groote magt des vijands te verzetten, besloot de regering tot het eerste. Ontzettend was toen de buit, welke den veroveraars in handen viel: in de baai vond men, behalve een oorlogsfregat, omtrent 200 koopvaardijvaartuigen; eene vloot van 23 rijkgeladene koopvaarders was, onder geleide van een Hollandsch linieschip, daags te voren, van de reede van *St. Eustatius* naar *Europa* vertrokken, deze werd dadelijk achtervolgd, ingehaald en, na een kort gevecht, genomen. Men liet op de Forteressen van het eiland nog eenigen tijd de Hollandsche vlag waaijen, en door deze list vielen weder 17 andere Hollandsche vaartuigen in handen der Engelschen. Maar grooter nog waren de schatten, waarvan de veroveraars zich op dit eiland meester maakten: drie millioenen aan gereed geld; eene groote menigte wapenen en amunitie; rijke en volle pakhuizen met Europesche goederen; een aanzienlijke voorraad van de voortbrengselen der keerkringslanden, waren de voordeelen, die *Engeland* van deze verovering trok, maar die ook veel bijdroegen, om deszelfs schande te vermeerderen en zijne staatkunde te doen verfoeijen; want het behoorde reeds lang niet meer tot de wetten of gebruiken van den oorlog tusschen beschaafde volken, dat men de bijzondere eigendommen in beslag nam en den weerloozen burger plunderde; vooral niet als de overgave, zonder voorafgegane vijandelijkheden, in koelen bloede geschied was. Zulks echter gebeurde op *St. Eustatius!*

Na dat men zich eerst van de vaartuigen en de eigendommen van den Staat verzekerd had, maakte men zich meester van de goederen der kooplieden; daarna ontnam men den inwoneren derzelver goud, zilver en slaven; toen werden de besluiten dagelijks drukkender en de afpersingen grooter; men onthield aan de talrijke inwoners van een land, dat zich zelf niet voeden kan, den noodigen levensvoorraad, en stiet hen zelfs uit hunne huizen; eindelijk werden er lijsten van proscriptie gemaakt, en een aantal personen van het eiland verbannen. Zoodanig was de behandeling, welke nog in het laatste gedeelte der afgeloopene eeuw het eene Christenvolk het andere kon aandoen. RODNEIJ zelf beroemde zich in zijn schrijven aan het Engelsche gouvernement *over den gevoeligen neep, welken hij, door zijne handelwijze met* St. Eustatius, *den Hollandschen kooplieden had gegeven, en over de allersmertelijke gevolgen, welke de vijand door dezen slag ondervinden zou.*

Deze schandelijke handelwijze, — welke niet den uitvoerder, maar dengenen in wier dienst hij was, en die de bevelen daartoe gegeven hadden, te wijten was, — vond echter geene algemeene goedkeuring in *Engeland*, hetwelk weder het onderscheid tusschen het Engelsche volk en de staatkunde van het Engelsche kabinet deed zien. Kooplieden in *Londen*, verontrust over het schenden der wetten van vrede en oorlog, onder beschaafde volken aangenomen, en vreezende, dat deze maatregel, zoo verderfelijk voor de vrijheid van den koophandel weder in gebruik komen mogte, leverden aan den Koning een verzoekschrift in, waarin met mannelijke taal werd aangedrongen op de teruggave der goederen, welke het eigendom van bijzondere personen waren, dewijl zij geloofden, dat *St. Eustatius* genomen was uit staatkundige en niet uit *roofzucht*. In het Hooger- en Lagerhuis werden over dit onderwerp redevoeringen gehouden, die meesterstukken van welsprekendheid waren, en der menschheid en het Engelsch volk tot eere verstrekten. Doch de stem van redelijkheid en regtvaardigheid vond geen' ingang bij gevoellooze staatsdienaren: deze verdedigden het gedrag van RODNEIJ, zoo als men eene kwade zaak altijd verdedigen kan, en toonden door de bewijzen van goedkeuring, waarmede zij RODNEIJ vereerden, dat deze stiptelijk hunne bevelen volbragt had.

Maar onregtvaardig verkregen goed gedijt niet. De vinger der Voorzienigheid wees de veroveraars van *St. Eustatius* met hunnen geroofden buit, overal na: een groot gedeelte der rijkdommen, op dit eiland gevonden, werd op koopvaardij vaartuigen, onder geleide van 2 Linieschepen en 2 Fregatten, naar *Engeland* gezonden, doch door eene Fransche oorlogsvloot ontmoet, onder den Admiraal DE LA MOTTE PIQUET, welke 23 schepen daarvan nam, en te *Brest* opbragt; RODNEIJ zelf keerde, eenige maanden later, met zijne overwinnende vloot naar *Engeland* terug, en in de zee van Biscaije komende, overviel hem een zware storm, door eene plotselinge stilte gevolgd, waardoor bijna alle de linieschepen, gelijk te voren reeds gezegd is, eene prooi der vreesselijke golven werden; de Admiraal had, tot zijn geluk, zich aan boord van eene brik begeven, waarmede hij de tijding van dezen ramp te *Londen* bragt.

(Het Vervolg en Slot hierna.)

ADVERTENTIËN.

TRANSPORTEN.

Den 29 Junij 1830. *F. J. L. RENS VAN ONNA*, qq., boedel *J. E. VAN ONNA*, aan *S. G. WOHLFART*, van het Huis en Erf, aan de *Hofstraat*, La. D. N°. 739.

Idem. *A. M. COOPMAN*, Wed. *A. W. SCHLICHTING*, aan de reeds hebbende en nog te verkrijgene kinderen van *G.* van *LA PARRA*, verwekt bij *R. C. J. FABRICIUS*, van het Huis en Erf aan de *Dominestraat*, La. C. N°. 111, bij form. van Donatie.

Den 5 Julij. *WEESMEESTEREN* der Nederlandsche Israëlitische Gemeente voor den boedel *C. S. GOMPERTS*, aan *JOHANNA* van *GOETSCHALK* en hare kinderen *GERTRUIDA CHRISTINA GOEDSCHALK* en *SAMUEL GOEDSCHALK*, van het Huis en Erf aan de *Gravenstraat*, La. D. N°. 46.

» 6. *P. H. ARONS* qq., *Q. G. PICHOT*, nom. ux., aan *J. D. VALLENTIJN*, voor de minderjarige *DAVID LODEWIJK* en *HENRIJ FRANCOIS VALLENTIJN*, van het Erf aan de Voorstad *Zeelandia of Combé*, aan de *Nepveugracht*, N°. 99.

Paramaribo, 8 Julij, 1830.

De fungerende Secretaris,
G. S. DE VEER.

Heden overleed alhier, in den ouderdom van ruim 45 jaren, de Edel Groot Achtb. Heer EVERT SIMON MOORLANDER, in leven *RAAD COMMISSARIS* voor de *Inlandsche Bevolking*, enz., waarvan bij dezen aan zijne Vrienden en Bekenden wordt kennis gegeven.

PARAMARIBO, 5 Julij 1830.
C. REYNS,
H. G. ROUX.

*** TE KOOP:

Een nieuw opgetimmerd *HUIS en ERF*, staande en gelegen in de *Domine straat*, tegen billijke conditien; — te bevragen te dezer DRUKKERIJ.

Paramaribo, 8 Julij, 1830.

Op Maandag, den 12den dezer, zal door de Vendumeesteresse de Wed. C. S. GOMPERTS, ten huize van den uitlandige Heer F. TAUNAY, op publieke *VENDU* worden verkocht:

Meubelaire Goederen, Kantoorbehoeftens, en hetgeen verder ten voorschijn zullen worden gebragt.

Alsmede eene Familje Slaven, met namen ANNA met haar kind FRANCOIS, aankomende de uitlandige Mejufvrouw M. A. SCHEVENINGEN.

De Ondergeteekende [illegible] uit de *Nederlanden* terug gekomen zijnde, heeft de Eer het geëerd Publiek te berigten, dat hij, als voorheen, de functie van *LANDMETER* binnen deze Kolonie uitoefent, en den post van *ROOIMEESTER* van *Paramaribo*, van den Heer ZEGER WEYERS heeft overgenomen.

Paramaribo, 9 Julij, 1830.

De Eersten Luit. der Artillerie,
MABÉ.

WEGGEDREVEN of *VERMIST* van de Ondergeteekende, in 's Lands dienst geweest zijnde, op den Grond *Misgunst*, in rio *Saramacca*, een opgeboeide en geschilderde vier riems *Corjaal*, met *Pinatent*, benevens eene ongeschilderde dito; beider waren te zamen gebonden.

Die dezelven mogten opvangen of weten aan te wijzen, worden vriendelijk verzocht daarvan opgave te doen aan de Ondergeteekende, zullende genereus beloond worden.

Paramarbo, 8 Julij, 1830.

per order van CAREL MULLER.
JOHS. MULLER.

De Ondergeteekende voornemens zijnde *medio* Augustus, met deszelfs Familie, deze Kolonie te verlaten, verzoekt die van hun te vorderen hebben, betaling te komen ontvangen, en die aan hun verschuldigd zijn, worden ten vriendelijkste verzocht betaling te komen doen.

Paramaribo, 5 Julij, 1830.

A. J. POSNANKI.

Aangebragt per de laatste Schepen, en bij de Ondergeteekende te bekomen:

Beste Provision en diverse andere Goederen.

Paramarilo, 5 Julij, 1830.

G. PONCIA.

J. VAN GELDER, HZ.

heeft ontvangen per de Kapiteins SPIEGELBERG, BOS en ROLFF, en biedt tegen zeer billijke prijzen te koop aan:

Beste Madera Wijn (Londen Particular) in heele en kwart pijpen; primo kwaliteit witte en roode Champagne-, Rose Bourgogne-, Markebrunner 1822-, Bergerac-, Port-, Muscaat-, Malega-, Medoc- en andere Wijnen in kistjes van 12 flesschen; fijne Conjac en witte Brandewijn, Jenever in enkele en dubbelde kelders en kruiken; versch Seltserwater; patent- en lijn Olie; Witlood en andere Verfwaren; Wijn Azijn in oxhoofden; damejeanen en pullen; Was Kaarsen; dito voor koetslantaarnen; Visschersgaren; Lijnen en Kurken; groene Koffers met koper beslag; Engelsche Zadels en Toomen met stale bitten; Engelsche Cloaks of booten Jassen; blaauwe Jassen met fluweelen kragen; dito Rokken; witte en gekleurde Piké Vesten; supra fijne Hemden Linnen; Rouw-Calicots; geborduurde dames Zakdoeken; heeren Linnen dito; supra fijne Jeans en gekleurde Drill; Vriesch- en andere Bonten; Barnsteenen- en Bloedkoralen Colliers; tafel Stulpen; blaauwe tafel Serviesen en ander Aardewerk; Kanapé Kleedjes; alle soorten Negerkleeding, en diverse andere goederen meer.

☞ D. F. BOEDDINGHAUS

heeft ontvangen per Kapt. P. H. Bos, en andere der laatst aangekomene Schepen:

Boter, Kaas, Ham, Vleesch in ¼ en ½ tonnen, rook- en zout Spek, Hamburger Ribben en Worst, Saucijs de Bologne, vaatjes Saucijs en Worst, Ossen Tongen, zijen Spek, Jenever, Brandewijn, Conjac, Likeuren, Bier in oxhoofden, ½ pijpen, ½ tonnen en bij het dozijn, patent- raap- lijn- en sla Olie, Haring, Mootzalm, Zoutevisch in vaatjes, Paling in zout, Kruidenierswaren, Verf-, Blik-, IJzer- en Koperwaren, voorts vele andere Provisien.

Wolle-, Zijde-, Katoene-, Linnen- en half Zijde Manufacturen. Een mooi assortiment Hoeden en Petten voor Heeren en Jongelingen, Stroo en opgemaakte Hoeden voor Dames, Laarsen, Schoenen, Handschoenen, Kousen, enz. — Kantoorbehoeftens, — Gort, Meel, en andere artikelen.

Kapt. G. L. RÖPERHOFF, voerende het Fregat-schip *Sophia Maria*, zal den 25sten dezer zijnen Brievenzak sluiten, en de terugreis naar *Amsterdam* aannemen.

Paramaribo, 5 Julij, 1830.

Kapt. J. F. SPIEGELBERG, voerende het Fregat-schip *Susanna Maria*, zal den 20sten dezer, zijnen Brievenzak sluiten en de terugreize naar *Amsterdam* aannemen.

Paramaribo, 8 Julij, 1830.

C. W. PAARDEKOPER vertrekt.

SCHEEPS-TIJDING.

BINNENGEKOMEN.

Den 5den Junij, het Schip Wilhelmina, Kapt. J. N. KLINT, van Amsterdam.

Den 6den, het Schip Het Huis te Spijk, Kapt. D. G. DOEKSEN; van Amsterdam.

Idem, het Schip de Hoop, Kapt. L. TEUNIS, van Rotterdam.

Den 8sten, het Schip Concordia, Kapt. W. GROEN, van Amsterdam; Passagiers: Mevrouw *de Hart* met hare drie kinderen, de Jonge Heeren *Meijers* en *S. J. Samson*.

Idem, het Schip de Surinaamsche Vriend, Kapt. A. A. HERMAN, van Amsterdam.

UITGEKLAARD.

Den 5den, het Schip de Dageraad, Kapt. R. C. STADA, naar Amsterdam; lading: 467 vaten (582589) pond Suiker; 40 balen (14125 pond) schoone Katoen, 6 puncons Rum en 7 kleine vaatjes Suiker.

Idem, het Schip de Drie Gebroeders, Kapt. K. H. RUIJL, naar Amsterdam; lading: 543 vaten (673832 pond) Suiker; 45 balen (13325 pond) schoone Katoen en 6 balen (1765 pond) vuile Katoen.

UITGEZEILD.

Den 7den, de Nd. Am. Brik Cipher, Kapt. THOMAS HOLMES, naar Salem; lading: 155 vaten Malassie.

Ter Drukkerij van de Erven C. J. FUCHS.